

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 15 września 2016 r. w sprawie T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia/Rada, wniesione w dniu 24 listopada 2016 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: H. Marcos Fraile, pełnomocnik, N. Tuominen, adwokat)

Druga strona postępowania: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Komisja Europejska, European Biodiesel Board (EBB)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 września 2016 r., doręzonego Radzie w dniu 16 września 2016 r., w sprawie T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia/Rada;
- oddalenie skargi wniesionej w pierwszej instancji o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia; i
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji kosztami postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego poniesionymi przez Radę.

Tytułem żądania ewentualnego,

- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania;
- rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

1. **Po pierwsze**, Sąd zastosował błędne kryterium prawne przy ocenie, czy Rada dysponowała dowodem, pozwalającym stwierdzić, że krajowe ceny surowców zawarte w dokumentach zainteresowanych argentyńskich eksporterów były wystarczająco zniekształcone, aby pominąć je i posłużyć się metodą przewidzianą w art. 2 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia podstawowego⁽¹⁾. Postępując w ten sposób Sąd nałożył na instytucję nadmierny ciężar dowodu.
2. **Po drugie**, ustalenia Sądu dotyczące tego, że dowód przedstawiony przez instytucję był niewystarczający dla wykazania, że doszło do znacznego zniekształcenia cen podstawowych surowców w Argentynie w wyniku systemu różnicowanego podatku wywozowego, pozbawione są właściwego uzasadnienia.
3. **Po trzecie**, sentencja zaskarżonego wyroku stwierdzająca nieważność ceł antydumpingowych w zakresie, w jakim dotyczą one strony skarżącej w pierwszej instancji, jest nieproporcjonalna w stosunku do jedyne zarzutu podniesionego na poparcie stwierdzenia nieważności rozważanego przez Sąd i niekorzystnie wpływa na ustalenie sprzeczności z prawem.
4. Rada wykaże, że zaskarżony wyrok wielokrotnie narusza prawo, co wpływa na jego ważność. Dodatkowo Rada podnosi, że okoliczności faktyczne leżące u podstaw szóstego zarzutu podniesionego przez stronę skarżącą w pierwszej instancji są wystarczająco udowodnione, aby Trybunał Sprawiedliwości mógł rozstrzygnąć w przedmiocie tego zarzutu i oddalić skargę.
5. W związku z tym Rada wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz o oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności zaskarżonego rozporządzenia wniesionej przez stronę skarżącą w pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009, L 343, s. 51, zwane dalej „rozporządzeniem podstawowym”).